

Forfatter: Christian Frederik

Titel: BREV TIL: Anker, Carsten Tank FRA: Christian Frederik (1814-10-11)

Citation: Christian Frederik: "BREV TIL: Anker, Carsten Tank FRA: Christian Frederik (1814-10-11)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 81. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000039.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

39.

Briggen „Allart" paa Christianiafjorden d. 11. Oktbr. 1814.

Min kjære Anker.

Tiden svandt, inden hvilken Stortinget sammentraadte, og jeg maatte opfylde min Forpligtelse uden at modtage den ringeste Underretning fra England eller fra Fastlandet om de allierede Magters Sindelag mod Norge eller om den Virkning, som de her forefaldne Begivenheder kunde have frembragt. At de ei maa være til Fordel til at fremvirke et forandret Sindelag, slutter jeg af den Stiltienhed, der fra Englands Side er iagttaget. Vilde denne Regjering tage sig af det norske Folk og virke for dets Lykke og Frihed, da var det vel Tid [nu]. Den norske Kommissær hos Ponte-Corvo [Oberst Hegermann] har seet Breve s. 82 fra Alexander, hvori han fremdeles stiller sine Tropper til hans Disposition og ytrer, at det ei var Tider, hvori Folkene maatte have deres Villie til at gjøre deres egen Forfatning.

6

Jeg havde saaledes ingen Grund til at vente nogen ønskelig Forandring, og har ytret mig i Overensstemmelse dermed i den Tale, med hvilken jeg lod Stortinget aabne. Den følger i Afskrift og vil sige Dem mere om vor Forfatning, om min Stilling og om de Grande, der har ledet mine Handlinger, end som jeg formaar her at gjentage.

De, min Ven, vil ei miskjende mig, og for at saa faa som muligt skal gjøre det, anser jeg, at Talen bør trykkes i de offentlige Blade.

Erklæringen, hvorved jeg frasiger mig Tronen, vedføies ligeledes, og maa gjerne ligeledes bekjendtgjøres, — den bærer Præget af mit Sindelag.

[I Chifre]: Merkeligt er det ellers, at Tilsætningen: for mig og Afkom blev tilføiet som Følge af den almindelige Stemning blandt Stortingets Medlemmer, hvilken Statsraadet understøttede, nemlig at Hensigten med denne Akt, at forekomme Rigets Ødelæggelse, ikke fuldkommen opnaaedes, naar Folket eller endel af samme endnu troede sig bunden ved Eden til min Slegt, skjønt jeg løste dem fra Eden til mig. Dette vilde altsaa udstrø Sæd til Børgerkrig.

Min Hovedhensigt med, hvad jeg [gjorde] har været at forekomme denne; jeg bekvemmede mig altsaa dertil, i hvor meget det end kostede mig at nævne, hvad der klogeligen kunde have været undgaaet. Men jeg anfører dette, for at Stemningen kan kjendes af Dem, at nemlig Foreningen ansees nødvendig og fortsat Kamp umulig, alt for at give Dem Begreb om, at jeg ikke letsindigen har opofret Fædrelandets Sag.

[Uden Chifre]: Jeg talte selv med en Deputation af Stortinget og fandt dem alle inderligen bevægede. Jeg forlader Norge med Nationens Kjærlighed, med alle Retsindiges inderlige Deltagelse, og jeg tror ved at opofre mig selv at have frelst Landet fra en Opofrelse, som ikke under nærværende Omstændigheder kunde lede til det tilsigtede Maal: Folkets Lyksalighed.

s. 83 [I Chifre]: Jeg har raadet Statsraadet, i Tilfælde at Sverige ved ublu Fordringer krænker det norske Folks Ære og splitter den tilsigtede Forening, da at lienvende sig direkte til England. Statsraadet har Chifre med Dem.

De Vilkaar, som Nationen nu, betrygget ved sin Konstitution, kan forskaffe sig, og som den kan samle og vedligeholde Kraft til at haandhæve, bliver de fordelagtigst mulige, og Sverige vil selv finde sin Regning ved at holde dem.

Jeg har forvissat mig om, at de liberaleste Forslag vil gøres, og jeg har bidraget dertil, hvad jeg formaaede.

[Uden Chifre]: Skrækkelig tungt er imidlertid det Offer, jeg bringer; men kommer jeg til Forvisning om, hvad jeg efter bedste Overbevisning tror: at det norske Folk derved frelses fra større Vanheld, og at ingen Erkjendelse af fremmede Magter var at vente inden den Tid, da man allerede maatte være ødelagt, saa vil jeg med rolig Selvbevidsthed om mine Hensigts Renhed endnu takke Forsynet for at have været et Redskab til at lindre det norske Folks tunge Skjæbne, idet dets konstitutionelle Forfatning sikres.

Deres Brev af 21. August med Postskriptum af 2. Septbr. samt det af 16. Septbr. har jeg modtaget. Desværre havde De dengang endnu ikke modtaget mine Breve. Desværre har jeg endnu ikke modtaget Svar paa disse; jeg kan altsaa ikke bestemme min Reise til England, men maa gaa til Danmark.

Imidlertid, hvis det norske Folk endnu skulde gjøre Modstand, og jeg — i den Forvisning at blive vel modtagen i England — endnu kunde virke noget for samme, saasom at England ikke blokerede dets Havne, men lod Tilførselen fri og derved Understøttelse mulig; hvis — og dette er det vigtigste — Stemningen eller Interessen i England endnu er eller skulde blive saa meget til min Fordel, at dette endnu kunde berede en

Forbindelse med Prinsesse Charlotte [af Wales], da er denne Sag saa vigtig og af saa udbredt Indflydelse for Danmark og maaske for Norge, at jeg isaafald bør bidrage alt for at naa derhen. [Uden Chifre]: De vil herover skrive udførlig og bestemt og sende Svaret med Overbringeren heraf, eller, hvis dette sendes med en engelsk Officer, da med en anden sikker Leilighed.

s. 84 Heist bekymret er jeg for Dem selv, min Ven, for Deres Helbred og for deres Anliggender. 800 Lstrl. til Erstatning i Sekundaveksler for de senest protesterede [Veksler] oversendes. Jeg skal sende Dem, hvad jeg formaar, saalænge De er i England. Grid jeg kun var beroliget for Dem efter de senest indtrufne haarde Stød, som næsten overgaar menneskelige Kræfter at udholde.

Deres Søn er her for at tage Vare paa Deres Eiendomme. Jeg har meget raadet ham til at reise til Dem for at tale med Dem om Deres Velfærdsanliggender. De maa endelig vise ham Fortrolighed i saa Henseende.

Miss Harward er ved Upasselighed bleven hindret fra at reise [med P. Anker], og savner nu Leilighed. Mit Helbred er merkelig bedre; — den Kjærlighed, jeg har nydt, har bidraget det meste dertil.

Paa det første Opløb nær, hvor Uviljen ytrede sig mod Haxthausen, har det hele Tiden været roligt i Christiania. I Bergens og Trondhjems Stifter er Almuen meget bestemt mod Foreningen. Grid det havde været saaledes overalt. Jeg vil ikke fordømme nogen som Forræder, men særdeles mange Forbindelser har [de] Svenske i Landet.

Tank, som var den første, der forlod mig, er ikke ren; — dog er Frygt maaske Drivfjæderen hos ham.

Jeg beder Dem adressere Breve til mig til Konsul Saabye i Kjøbenhavn; Titelen kun som dansk Prins.

Lev vel, min kjære Anker, og stol paa mit uforanderlige Sindelag.

Christiaii Frederik.